

De avonturen van Container Man

IO-student helpt kunstenaar bij internationaal project

Hans Kalliwoda is 'Container Man'. De kunstenaar heeft het plan opgevat om in een container de wereld rond te reizen. Zonder de inventiviteit en knowhow van Delftse studenten is zijn project tot mislukken gedoemd.

Tuin

DOOR: JOOST PANHUYSEN

Ergens in het komende studiejaar kan het je overkomen. Je rijdt over de campus, slaat een hoek om en opeens sta je stil voor een grote zeecontainer. Hoe is dit gevaarte hier gekomen?

De bewoners van het Egyptische El Quarna - dat ligt aan de westoever van de Nijl, vlakbij Luxor - zullen volgend jaar vast even verbaasd reageren als de container in hun omgeving 'landt'. Zeker als er een meneer uitkomt die zich voorstelt als Hans Kalliwoda, beeldend kunstenaar en wereldreiziger.

Acht weken lang zal Kalliwoda in El Quarna schilderen, exposeren, workshops geven, samenwerken met lokale kunstenaars, 'ik hoop de moderne kunst in Egypte een impuls te geven', en af en toe zelfs koken voor de bevolking. Daarna zullen boot en vrachtwagen de container en zijn bewoner weer naar nieuwe bestemmingen vervoeren. De bevolking van El Quarna blijft cultureel verrijkt achter, zo stel je je voor.

Het Egyptische avontuur moet de proef vormen van een wereldomspannend project. Kalliwoda wil

in elke plek waar hij neerstrijkt twee maanden blijven. Dat maakt dat de reis een paar jaar zal duren. Sponsorgeld en subsidie moeten het project mogelijk maken.

„Nee, het leven in een container is niet claustrofobisch”, zegt Kalliwoda zonder een spoorje twijfel. „Of ik met mijn container ergens in Suriname of in Groenland ga staan, overal waar ik kom is de omgeving mijn tuin.” Bang dat men hem als een indringer zal beschouwen, is hij ook niet. „Ik kan laten zien wie ik ben door mijn werk te exposeren. Als je mensen raakt, stellen ze zich voor je open. Dan ben je geen vreemdeling meer.”

Zijn optimisme lijkt naïef, maar Kalliwoda is een ervaren en zeer praktisch ingestelde 'wereldnomade', die weet hoe hij iets voor elkaar kan krijgen. „Ik heb mijn kanalen. *Network unlimited!*”, zegt hij grijnzend.

Leven en werk zijn bij Kalliwoda niet te scheiden: zijn manier van kunst maken vloeit voort uit zijn nomadische levensstijl. Hij is het type reiziger dat niet terugdeinst voor een fietsvakantie van zes maanden door Afrika, en logistieke en bureaucratische obstakels lijken hem eerder te stimuleren dan te ontmoedigen. „Elke plaats heeft een andere aanpak nodig. Je moet de plaatselijke politieke situatie goed kennen.”

Slakkenhuis

Het idee om met een container van continent naar continent te reizen ontstond tijdens een eerder project: de Europatrain. Ook hier was culturele kruisbestuiving de

missie. De kunsttrein reed eind vorige eeuw door West- en Oost-Europa, en maakte stops in steden als Krakau, Thessaloniki en Amsterdam. „Dat was pas een complex project”, herinnert Kalliwoda zich. Lokale kunstenaars exposeerden in een container, die als een enorme 'kijkdoos' in het stadscentrum werd geplaatst. Een lichtshow diende om publiek te trekken.

De nieuwe container moet minstens zo spectaculair worden. Met hulp van TU-studenten wil Kalliwoda er een zelfstandig functionerende mobiele woning annex artistiek onderzoekslaboratorium van maken. Een hightech slakkenhuis dat hij overal mee naar toe kan nemen, compleet met zonnepanelen, multimediatelevisoren en een draadloze internetverbinding. „De container kan zichzelf dankzij hydraulische poten zelfs laden en lossen.” De indeling van de ruimte is flexibel, en Kalliwoda moet zich beschermd weten tegen felle hitte en extreme kou.

Door al deze eisen lijkt de hightech container voor de TU een interessant multidisciplinair project, met speciale aandacht voor zuinig energieverbruik. Studenten kunnen onderzoek doen naar aspecten als ergonomie, ruimtebenutting, elektriciteitsvoorziening, beveiliging en isolatie. De uitkomst is allesbehalve vrijblijvend: als ontwerp en uitvoering tekort schieten, zal zelfs het pilotproject in Egypte nooit van de grond komen. „We zoeken ingenieurs in spe die creatief kunnen denken”, zegt Kalliwoda. „Stagiaires, en een harde kern

van zo'n vijf mensen. Als we een paar mensen vinden zoals Arno Vrijman, zou dat fantastisch zijn.” Vrijman, een zesdejaars student industrieel ontwerpen, is sinds zijn stage bij Kalliwoda in de ban van de container. Zijn enthousiasme over het project is zo groot dat de container overal in de wereld wil opzoeken, 'ook na mijn studie'.

Ziekenhuis

Vrijman deed het vooronderzoek en legde zo de basis voor het technische concept van de container. „Als IO'er weet je van veel dingen iets af, maar voor de uitwerking - denk bijvoorbeeld aan de zonnepanelen - hebben we andere studenten nodig.” Volgens Vrijman loopt de scheiding tussen kunstenaar en ingenieur niet zo scherp als je zou denken. „Ik ga meer systematisch te werk, Hans heeft weer meer ervaring.”

Vrijman bracht zijn stage door bij het mede door Kalliwoda opgerichte kunstenaarscollectief De Blinde Schilders. Na een teleurstellend verlopen stage bij een telecombedrijf - 'te veel bureaucratistische obstakels' - was de nieuwe werkomgeving een verademing. „Het cliché is dat kunstenaars niet in de realiteit staan. Maar op het kantoor van De Blinde Schilders ging het er nog hectischer aan toe dan bij een gewoon bedrijf. Voortdurend kwamen er telefoontjes, e-mails en faxen binnen.”

Over de gedrevenheid van Kalliwoda praat de student met verbazing en bewondering. „Vorig jaar drong een junk het pand binnen, en sloeg hem het ziekenhuis in. Hans had een hersenschudding, maar wilde de volgende dag meteen weer doorgaan met het project.”

Kalliwoda houdt van zijn werk, dat is duidelijk. Het verklaart ook waarom hij geen bezwaar heeft tegen een webcam in de container: laat de wereld al zijn verrichtingen maar volgen. „Ik hoef me na mijn werk niet af te sluiten van de buitenwereld, want ik doe het werk dat ik wil.” De kunstenaar straalt. Container Man is klaar voor het grote avontuur.

Meer informatie:
<http://come.to/container>

IO-student Arno Vrijman (rechts) en kunstenaar Hans Kalliwoda: „Leven in een container is niet claustrofobisch”

FOTO: HANS STAKELBEEK

